

РЕШЕНИЕ

№ 735

гр. Сливен, 09.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СЛИВЕН, VII СЪСТАВ, в публично заседание на тринадесети септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Мария Д. Каранашева

при участието на секретаря Добринка Ст. Недкова
като разгледа докладваното от Мария Д. Каранашева Гражданско дело № 20222230105298 по описа за 2022 година

за да се произнесе взе предвид следното:

В исковата молба ищецът твърди, че на 25.03.2013г. е сключен с ищцовото дружество договор за потребителски кредит за сумата от 12 000лв, като отпуснатия кредит е усвоен изцяло от кредитополучателя на 25.03.2013г. Сочи се, че между страните уговорено кредитополучателя да изплати кредита на 120 равни месечни вноски. Твърди се, че в раздел II.4 от договора за кредит, кредитополучателя се е задължил да заплати на ищцовото дружество годишна лихва в размер 14.95%.

Поискано е да бъде признато за установено, че ответникът, като поръчител дължи на ищцовото дружество главница в размер на 11 011.50лв, просрочени договорни лихви в размер на 5 744.56лв, просрочена наказателна лихва в размер на 3 868.39лв, договорена лихва за периода 13.03.2020г. -13.05.2020г. в размер на 277.06лв, непогасена договорена лихва за периода 14.05.2020г. -25.03.2022г. в размер на 623.50лв, просрочена наказателна лихва за периода 14.05.2020г. до 12.04.2022г. в размер на 4 308.31лв, разноси в размер на 566.67лв., както и законната лихва от датата на подаване на заявлението.

Поискано е да бъде осъден ответника да заплати на ищеца направените разноси в заповедното и исковото производство.

Съдът е квалифицирал така предявения главен положителен установителен иск, като такъв с правно основание чл.422, ал.1 от ГПК, вр.чл.415, ал.1, т.1 от ГПК, вр.чл. 124 ал. 1 от

ГПК, вр.чл.430,ал.1 от ТЗ, вр.чл.140, ал.1 от ЗЗД.

Съдът е квалифицирал така предявения акцесорен положителен установителен иск за договорна лихва, като такъв с правно основание чл.422, ал.1 от ГПК,вр.чл.415, ал.1, т.1 от ГПК, вр.чл. 124 ал. 1 от ГПК, вр.чл.430,ал.2 от ТЗ, вр.чл.140, ал.1 от ЗЗД.

Съдът е квалифицирал така предявения акцесорен положителен установителен иск за наказателна лихва, като такъв с правно основание чл.422, ал.1 от ГПК,вр.чл.415, ал.1, т.1 от ГПК, вр.чл. 124 ал. 1 от ГПК, вр.чл.92 от ЗЗД, вр.чл.140, ал.1 от ЗЗД.

Съдът е квалифицирал така предявения акцесорен положителен установителен иск за договорна лихва, като такъв с правно основание чл.422, ал.1 от ГПК,вр.чл.415, ал.1, т.1 от ГПК, вр.чл. 124 ал. 1 от ГПК, вр.чл.430,ал.2 от ТЗ, вр.чл.140, ал.1 от ЗЗД.

Съдът е квалифицирал така предявения акцесорен положителен установителен иск за договорна лихва, като такъв с правно основание чл.422, ал.1 от ГПК,вр.чл.415, ал.1, т.1 от ГПК, вр.чл. 124 ал. 1 от ГПК, вр.чл.430,ал.2 от ТЗ, вр.чл.140, ал.1 от ЗЗД.

Съдът е квалифицирал така предявения акцесорен положителен установителен иск за наказателна лихва, като такъв с правно основание чл.422, ал.1 от ГПК,вр.чл.415, ал.1, т.1 от ГПК, вр.чл. 124 ал. 1 от ГПК, вр.чл.92 от ЗЗД, вр.чл.140, ал.1 от ЗЗД.

Указано е на ищеца, че доказателствената тежест по отношение на факта, че между страните е имало валидно сключен договор за кредит, че договора за кредит е станал изискуем, че ответника, като кредитополучател е изпаднал в забава, е негова

В едномесечния срок за отговор, отговор от ответника е постъпил.

В отговора е заявено, че предявените искове са допустими, но неоснователни.

Твърди се, че до момента на получаване на съобщението по изпълнителното дело ответницата не е търсена или уведомявана от ищцовото дружество, не е фигурирала като длъжник в регистъра на длъжниците. Направено е възражение за изтекла погасителна давност по отношение на вземанията за главница, договорна лихва и наказателна лихва.Сочи се, че неправилно е посочено в исковата молба, че лихвения процент се формира от тримесечен Софибор, а в договора е посочено, че плаващият компонент е Еуробор.

Поискано е исковете да бъдат отхвърлени като неоснователни и да бъдат присъдени на ответника направените по делото разноски.

В съдебно заседание ищцовото дружество, редовно призовано, явява се юриск.Р., която моли да бъдат уважени предявените искове и да бъдат присъдени направените по делото разноски на доверителя й.

В съдебно заседание ответника, редовно призован не се явява.В писмено становище, подадено от адвокат пълномощника моли да бъдат отхвърлени предявените искове частично, като погасени по давност и да бъдат присъдени направените по делото разноски.

Съдът като взе предвид събраните по делото доказателства приема за установено от фактическа страна следното:

С договор за банков кредит от 25.03.2013 г. между МКБ Юнионбанк АД и А. П. К. е

предоставена сумата от 12 000лв на А. П. К. по изрично посочена разплащателна сметка на кредитополучателя със срок за усвояване на кредита 25.04.2013 г. и краен срок за погасяване на кредита – **25.03.2022г.** С част от сумата е рефинансиран 1 активен кредит в размер на 2454.55лв. В раздел I, т. 4.1 от договора е предвидено, че за първата година на кредита се олихвява с фиксиран годишен лихвен процент в размер на 14.95%, а в т.4.2 от договора за кредит е предвидено, че след изтичането на едногодишния срок непогасената част от главницата по кредита се олихвява с плаващ лихвен процент, определен в размерна действащия шестмесечен ЕУРОБОР плюс фиксирана надбавка в размер на 1080 базисни точки, но не по малко от 14.95%. Стойността на тримесечния Софибор към датата на сключване на договора е в размер на 1.23%. Към договора е представен подписан от кредитополучателя погасителен план в който е посочено месечна погасителна вноска в размер на 204.36лв, общо 108 погасителни вноски, както и годишен процент на разходите по договора за кредит. В чл.7.1 от договора за кредит е предвидено, че се дължи еднократна такса за проучване на кредит в размер на 50лв, а в чл.7 т.2 е посочено, че еднократната такса за управление на кредит е в размер на 2.5% от размера на кредита, но не по малко от 100лв. В чл.10, т.1 е предвидено, че кредита се издължава на 108 броя месечни последователни вноски, считано от 25.04.2013г. до 25.03.2022г., включително, размерът на които се актуализира, след изтичането на първата година кредита, и при всяка промяна на лихвения индекс, в зависимост от неговата стойност 3м Софибор, платими на 25-то число на месеца.

От извлечение от сметка се установява, че непогасени и просрочени са 91 от погасителните вноски по договора за банков кредит за главница, непогасени и просрочени са 83 погасителни вноски за договорна лихва.

На 13.04.2022 г. е подадено заявление за издаване на заповед за незабавно изпълнение от Първа инвестиционна банка АД срещу А. П. К. за заплащане на сумите 11 011.50лв, главница по договор за потребителски кредит, 5 744.56лв, представляваща договорна лихва за периода 25.05.2015г. до 12.03.2020г., 3 868.39лв, представляваща просрочена наказателна лихва за периода 25.09.2014г. до 12.03.2020г., 277.06лв, представляваща договорна лихва, начислена за периода 13.03.2020г. -13.05.2020г., 623.50лв, представляваща договорна лихва начислена за периода 4.05.2020г. -25.03.2022г., 4 308.31лв, представляваща просрочена наказателна лихва за периода 14.05.2020г. до 12.04.2022г., законната лихва от датата на подаване на заявлението, както и направените в заповедното производство разноски в размер на 566.67 лв.

На 14.04.2022г. е издадена заповед за незабавно изпълнение и изпълнителен лист по ч.гр.д. № 1477/2022г. на СлРС по силата, на които е осъден А. П. К. да заплати на Първа инвестиционна банка АД сумите 11 011.50лв, главница по договор за потребителски кредит, 5 744.56лв, представляваща договорна лихва за периода 25.05.2015г. до 12.03.2020г., 3 868.39лв, представляваща просрочена наказателна лихва за периода 25.09.2014г. до 12.03.2020г., 277.06лв, представляваща договорна лихва, начислена за периода 13.03.2020г. - 13.05.2020г., 623.50лв, представляваща договорна лихва начислена за периода 4.05.2020г. -

25.03.2022г., 4 308.31лв, представляваща просрочена наказателна лихва за периода 14.05.2020г. до 12.04.2022г., законната лихва от датата на подаване на заявлението, както и направените в заповедното производство разноси в размер на 566.67 лв.

На 23.09.2022 г. на А. П. К. е връчена поканата за доброволно изпълнение и препис от заповедта за незабавно изпълнение.

На 7.10.2022г. е подадено възражение от А. П. К., в което е посочил, че сумите са погасени по давност, а в договора за банков кредит има неравноправни клаузи.

В указания едномесечен преклузивен срок заявителя е предявил исковете си предмет на разглеждане на настоящото производство

Исковата молба е входирана на 29.11.2022г.

От назначената и изпълнена съдебно счетоводна експертиза се установява, че кредита е усвоен изцяло на 25.03.2013г. по посочената в договора сметка;Общият размер на задълженията на А. П. К. към датата на подаването на заявлението за издаване на заповед за незабавно изпълнение е 11 011.52лв за главница, 6464.45лв договорна лихва за периода 25.05.2015г. до 25.03.2022г., 8174.55лв, представляваща наказателна лихва за периода 25.09.2014 до 12.04.2022г.

Съдът кредитира заключението на назначената и изпълнена съдебно счетоводна експертиза, като обективно и безпристрастно и компетентно изпълнена.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

По предявения иск с правно основание чл. 422 ал. 1 от ГПК, във вр. чл. 415 ал. 1, т.1 от ГПК, във вр. чл. 124 ал. 1 от ГПК, във вр. чл. 430, ал.1 от ТЗ, а именно да се признае за установено, че ответника дължи на ищцовото дружество сумата от 11 011.50лв, главница по договор за потребителски кредит, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаването на заявлението за издаване на заповед за изпълнение до окончателното изплащане на главницата. Съдът приема, че така предявеният иск е основателен. В настоящото производство се доказва по пътя на прякото, главно и пълно доказване настъпилата изискуемост на дължимите суми по договора за потребителски кредит с изтичането на падежа на договора, а именно **25.03.2022г.** В настоящото производство ищеца при подаването на заявление за издаване на заповед за незабавно изпълнение и изпълнителен лист не се е позовавал на предсрочна изискуемост по договора за банков кредит, поради което не следва да се обсъждат възраженията направени в отговора за предсрочна изискуемост по договора за банков кредит. Заявителя следва да си прецени дали да заведе заповедно производство при наличието на предсрочна изискуемост или да изчака падежа по договора за банков кредит. В настоящия случай заявителя е преценил да заведе заповедно производство след изтичането на срока по договора за банков кредит. Съдът приема възражението, направено в отговора за изтекла погасителна давност за главницата за основателно за сумата от 2448.41лв, представляваща непогасена главница за периода от 25.09.2014г. до 27.03.2017г.От изискуемостта на всяка погасителна вноска за главница до датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за незабавно изпълнение е изтекъл

5 годишния давностен срок.Съгласно разпоредбата на чл.110 от ЗЗД с изтичането на пет годишен давностен срок се погасяват всички вземания, за които законът не предвижда друг срок.От момента на настъпването на изискуемостта на всяка от вноските за периода от 25.09.2014г. до 27.03.2017г. до момента на подаването на заявлението е изтекла пет годишната давност.Едва с подаването на заявлението давността е прекъсната с оглед разпоредбата на чл.116 б.б. от ЗЗД и е започнала да тече нова пет годишна давност за главницата по договора за кредит.Към на подаването на заявлението давността е изтекла за сумата от 2448.41лв, представляваща непогасена главница за периода от 25.09.2014г. до 27.03.2017г. С оглед изложеното предявения положителен установителен иск ще следва да бъде уважен за сумата 8563.09лв, представляваща просрочена главница за периода от 25.04.2017г. до 25.03.2022г. по договор за банков кредит от 25.03.2013г.За погасителните вноски за главница по договора за банков кредит тече пет годишна погасителна давност от момента на настъпването на изискуемостта на главницата, а не три годишна.Макар по съществото си договора за банков кредит да е с периодично плащане, при него не може да ползва кратката три годишна давност, предвидена за лихви, неустойки и др.

По предявения положителен установителен иск с правно основание чл. 422, ал. 1 от ГПК, вр. чл. 415, ал. 1, т. 1 от ГПК вр чл. 124, ал. 1 от ГПК, вр чл. 10 от ЗПК и чл. 86 от ЗЗД, а именно да се признае за установено, че ответника дължи на ищцовото дружество сумата от 5 744.56лв, представляваща договорна лихва по договора за банков кредит за периода 25.05.2015г. до 12.03.2020г., съдът приема, че предявения иск е частично основателен.Безспорно се доказва в производството, че страните са договорили лихвените проценти на договорната лихва и начина на погасяването ѝ в погасителния план. По направеното възражение за изтекла погасителна давност в отговора и с оглед разпоредбата на чл.111,б.в от ЗЗД с изтичането на тригодишна давност се погасяват вземанията за наем, лихви и за други периодични плащания.Вземанията на ищцовото дружество за договорна лихва за периода 25.05.2015г. до 25.03.2019г. включително в размер на 4986.37лв са погасени по давност, поради което и предявения положителен установителен иск за договорна лихва ще следва да бъде уважен за сумата от 758.19 за периода от 25.04.2019г. до 12.03.2020г.По направеното възражение, че е налице неравноправна клауза за договорната лихва, съдът приема възражението за неоснователно.От заключението на назначената и изпълнена съдебно счетоводна експертиза се установява, че не е изменян договорения лихвен процент за договорната лихва и този процент е начисляван от началото до падежа на договора за банков кредит.

По предявения положителен установителен иск с правно основание чл. 422, ал. 1 от ГПК, вр. чл. 415, ал. 1, т. 1 от ГПК вр чл. 124, ал. 1 от ГПК, вр чл. 10 от ЗПК и чл. 86 от ЗЗД, а именно да се признае за установено, че ответника дължи на ищцовото дружество сумата от 3 868.39лв за периода 25.09.2014г. до 12.03.2020г., представляваща наказателна лихва по договора за банков кредит, съдът приема, че предявения иск е частично основателен. Безспорно се доказва в производството, че страните са договорили лихвените проценти на наказателната лихва. По направеното възражение за изтекла погасителна давност в

отговора и с оглед разпоредбата на чл.111,б.в от 3ЗД с изтичането на тригодишна давност се погасяват вземанията за наем, лихви и за други периодични плащания.Вземанията на ищцовото дружество за наказателна лихва за периода 25.09.2014г. до 25.03.2019 г. включително в размер на 2446.90лв са погасени по давност, поради което и предявения положителен установителен иск за наказателна лихва ще следва да бъде уважен за сумата от 1421.49лв за периода 25.04.2019г. до 12.03.2020г.Погасени са по давност и наказателните лихви върху погасената по давност главница на основание чл.119 от 3ЗД

По предявения положителен установителен иск с правно основание чл. 422, ал. 1 от ГПК, вр. чл. 415, ал. 1, т. 2 от ГПК вр чл. 124, ал. 1 от ГПК, вр чл. 10 от ЗПК и чл. 86 от 3ЗД, а именно да се признае за установено, че ответника дължи на ищцовото дружество договорена лихва за периода 13.03.2020г. -13.05.2020г. в размер на 277.06лв, съдът приема, че предявения иск е основателен.Безспорно се доказва в производството, че страните са договорили лихвените проценти на договорната лихва и начина на погасяването ѝ в погасителния план.С оглед изложеното предявения иск следва да бъде уважен за договорна лихва в размер на 277.06лв за периода 13.03.2020г. до 13.05.2020г.

По предявения положителен установителен иск с правно основание чл. 422, ал. 1 от ГПК, вр. чл. 415, ал. 1, т. 2 от ГПК вр чл. 124, ал. 1 от ГПК, вр чл. 10 от ЗПК и чл. 86 от 3ЗД, а именно да се признае за установено, че ответника дължи на ищцовото дружество непогасена договорена лихва за периода 14.05.2020г. -25.03.2022г. в размер на 623.50лв, съдът приема, че предявения иск е основателен.Безспорно се доказва в производството, че страните са договорили лихвените проценти на договорната лихва и начина на погасяването ѝ в погасителния план.С оглед изложеното предявения иск следва да бъде уважен за договорна лихва в размер на 623.50лв за периода 14.05.2020г. до 25.03.2023г.

По предявения положителен установителен иск с правно основание чл. 422, ал. 1 от ГПК, вр. чл. 415, ал. 1, т. 1 от ГПК вр чл. 124, ал. 1 от ГПК, вр чл. 10 от ЗПК и чл. 86 от 3ЗД, а именно да се признае за установено, че ответника дължи на ищцовото дружество просрочена наказателна лихва за периода 14.05.2020г. до 12.04.2022г. в размер на 4 308.31лв., съдът приема, че предявения иск е основателен. Безспорно се доказва в производството, че страните са договорили В договора е предвидена наказателна надбавка в размер на обезщетение за забава върху просрочената сума в чл.15. С оглед изложеното предявения иск следва да бъде уважен за просрочена наказателна лихва за периода 14.05.2020г. до 12.04.2022г. в размер на 4 308.31лв,

Ще следва а се признае за установено, че ответникът дължи на ищцовото дружество направените по заповедното производство разноси, съразмерно на уважената част от исковите в размер на 349.91лв

На основание чл.78,ал.1 от ГПК вр.чл.78,ал.8 от ГПК ще следва да бъдат присъдени на ищцовото дружество направените по делото разноси в размер на 914.11лв. , съобразно уважената част от исковите.

С оглед на направеното искане от адвокат пълномощника на ответника ще следва да

бъде осъдено ищцовото дружество да заплати на ответника направените по делото разноси, съразмерно отхвърлената част от иска в размер на 1146.55лв.

Така мотивиран, СлРС

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО, на основание чл. 422 ал. 1 от ГПК, във вр. чл. 415 ал. 1, т.1 от ГПК, във вр. чл. 124 ал. 1 от ГПК, във вр. чл. 430, ал.1 от ТЗ, **че** А. П. К., ЕГН ***** от гр. .... дължи на Първа Инвестиционна Банка АД, със седалище и адрес на управление град София, ул.Драган Цанков №37, ЕИК 831094393 сумата от 8563.09лв, представляваща просрочена главница за периода от 25.04.2017г. до 25.03.2022г. по договор за банков кредит от 25.03.2013г. ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаването на заявлението за издаване на заповед за изпълнение - 13.04.2022 г. до окончателното изплащане на главницата, като **отхвърля** предявения иск за разликата от уважената част до пълния претендиран размер от 11011.50лв , като неоснователен –погасен по давност.

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО, на основание чл. 422 ал. 1 от ГПК, във вр. чл. 415 ал. 1, т.1 от ГПК, във вр. чл. 124 ал. 1 от ГПК, във вр. чл. 430, ал.2 от ТЗ, **че** А. П. К., ЕГН ***** от гр. .... дължи на Първа Инвестиционна Банка АД, със седалище и адрес на управление град София, ул.Драган Цанков №37, ЕИК 831094393 сумата от 758.19 за периода от 25.04.2019г. до 12.03.2020г. , като **отхвърля** предявения иск за разликата от уважената част до пълния претендиран размер от 5 744.56лв и за периода 25.05.2015г. до 25.03.2019г., като неоснователен –погасен по давност.

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО, на основание чл. 422 ал. 1 от ГПК, във вр. чл. 415 ал. 1, т.2 от ГПК, във вр. чл. 124 ал. 1 от ГПК, във вр. чл. 430, ал.2 от ТЗ, **че** А. П. К., ЕГН ***** от гр. .... дължи на Първа Инвестиционна Банка АД, със седалище и адрес на управление град София, ул.Драган Цанков №37, ЕИК 831094393 сумата от 1421.49лв за периода 25.04.2019г. до 12.03.2020г. , като **отхвърля** предявения иск за разликата от уважената част до пълния претендиран размер от 3868.39 и за периода 25.09.2014г. до 25.03.2019 г., като неоснователен –погасен по давност.

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО, на основание чл. 422 ал. 1 от ГПК, във вр. чл. 415 ал. 1, т.2 от ГПК, във вр. чл. 124 ал. 1 от ГПК, във вр. чл. 430, ал.2 от ТЗ, **че** А. П. К., ЕГН ***** от гр. Сливен, ул.Христо Смирненски №2 дължи на Първа Инвестиционна Банка АД, със седалище и адрес на управление град София, ул.Драган Цанков №37, ЕИК 831094393 договорна лихва в размер на 623.50лв за периода 14.05.2020г. до 25.03.2023г.

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО, на основание чл. 422 ал. 1 от ГПК, във вр. чл. 415 ал. 1, т.2 от ГПК, във вр. чл. 124 ал. 1 от ГПК, във вр. чл. 430, ал.2 от ТЗ, **че** А. П. К., ЕГН ***** от гр. Сливен, ул.Христо Смирненски №2 дължи на Първа Инвестиционна

Банка АД, със седалище и адрес на управление град София, ул.Драган Цанков №37, ЕИК 831094393 договорна лихва в размер на 623.50лв за периода 14.05.2020г. до 25.03.2023г.

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО, на основание чл. 422 ал. 1 от ГПК, във вр. чл. 415 ал. 1, т.2 от ГПК, във вр. чл. 124 ал. 1 от ГПК, във вр. чл. 430, ал.2 от ТЗ, **че** А. П. К., ЕГН ***** от гр. .... дължи на Първа Инвестиционна Банка АД, със седалище и адрес на управление град София, ул.Драган Цанков №37, ЕИК 831094393 наказателна лихва в размер на 4 308.31лв за периода 14.05.2020г. до 12.04.2022г.

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО, **че** А. П. К., ЕГН ***** от гр. .... дължи на Първа Инвестиционна Банка АД, със седалище и адрес на управление град София, ул.Драган Цанков №37, ЕИК 831094393 сумата от **349.91лв**, представляваща направени по заповедното производство разноси, като **отхвърля** за разликата от уважената част до пълния претендиран размер от 566.67лв, като неоснователен.

ОСЪЖДА А. П. К., ЕГН ***** от гр. .... **ДА ЗАПЛАТИ** на Първа Инвестиционна Банка АД, със седалище и адрес на управление град София, ул.Драган Цанков №37, ЕИК 831094393 на основание чл. 78 ал. 1 от ГПК направените по делото разноси в размер на 914.11 лв., съразмерно с уважената част от исковите.

ОСЪЖДА Първа Инвестиционна Банка АД, със седалище и адрес на управление град София, ул.Драган Цанков №37, ЕИК 831094393 **ДА ЗАПЛАТИ** на А. П. К., ЕГН ***** от гр. .... на основание чл. 78 ал. 3 от ГПК направените по делото разноси в размер на 1146.55 лв., съразмерно с отхвърлената част от исковите.

Решението подлежи на въззивно обжалване с въззивна жалба пред Сливенски окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Препис от решението да се връчи на страните!

Съдия при Районен съд – Сливен: _____